

MANIFEST 8M CONSELL DE DONES SANT MARTÍ 2019

Avui, dia 8 de març, les dones dels barris de Sant Martí tornem a sortir juntes al carrer. Som dones diverses: Paies, gitanes, migrades, racialitzades... Som d'arreu, treballem en l'àmbit laboral i de les cures. Som bisexuals, lesbianes, cisgenere, trans, hetero... Som de totes les edats. Som les que es queden al mar o a les fronteres i som les que ja no hi són: les assassinades.

Aquest any tornem a alçar la veu per defensar els drets adquirits gràcies a la lluita feminista, que amb els anys a través del temps va guanyant força i sumant complicitats. També estem aquí per alertar que no baixarem la guàrdia davant les amenaces d'un sistema i d'unes polítiques feixistes i hetero patriarcals que volen posar en perill els nostres drets i les nostres vides. És per això que les dones del districte organitzem diferents actes i activitats en cadascuna de les nostres entitats i per altre cantó, coneixedores de la força que dona la lluita conjunta, enguany ens unim de nou adherint-nos a la convocatòria de vaga feminista internacional del 8 de març, vaga laboral, de cures, estudiantil i de consum.

PER RECLAMAR i EXIGIR:

- 1) L'adhesió de totes a aquesta VAGA FEMINISTA per aturar el món durant 24 hores i capgirar aquest sistema patriarcal racista, colonitzador, i depredador de la vida en el nostre planeta. Proposem una altra forma de veure d'entendre i estar en el món, de relacionar-nos.
- 2) Que es posi en valor el treball domèstic i de cures que fem les dones, ja sigui en l'àmbit personal com laboral, un treball imprescindible per al sosteniment de la societat. Per tot plegat exigim que deixi de ser gratuït, mal pagat o subjecte de l'economia submergida. D'altra banda, reclamem una redistribució equitativa d'aquest tipus de tasques perquè no recaiguin exclusivament en les dones.
- 3) Que no acceptem estar sotmeses a pitjors condicions laborals, ni a cobrar menys que els homes per la mateixa feina, aquesta situació injusta i indignant que anomenem bretxa salarial. A dia d'avui, encara lluitem contra la precarietat laboral, una precarietat que s'agreuja sovint pel fet de tenir més edat, ser migrada, estar racialitzada, tenir diversitat funcional o una imatge allunyada de la normativitat. També cal lluitar contra els sostres de vidre, contra els pitjors càrrecs dintre de les empreses, contra l'assetjament sexual en l'àmbit laboral i perquè les dones deixem d'encapçalar les llistes de l'atur.
- 4) Que la nostra situació laboral ens permeti desenvolupar un projecte vital amb dignitat i autonomia i que l'ocupació s'adapti a les necessitats de la vida: l'embaràs o les cures no poden ser objecte ni d'acomiadament ni de marginació laboral, ni han de minvar les nostres expectatives personals ni professionals.
- 5) Exigim també les pensions que ens hem guanyat. No més pensions de misèria que ens obliguen a patir pobresa en la vellesa. Demanem la cotitularitat de les pensions i que el temps dedicat a tasques de cura, o que hem desenvolupat al camp, sigui reconegut en el seu càlcul.
- 6) Que hem de ser lliures i volem decidir sobre les nostres vides i els nostres cossos, la nostra orientació sexual i la nostra manera de viure el gènere. Prou de cossificar-nos, d'imposar-nos uns canons estètics, de ser utilitzades com a reclam, de patologitzar els nostres processos i de decidir si hem de ser o no ser mares. Volem cobertura gratuïta per a l'avortament: nosaltres parim, nosaltres decidim.
- 7) Una educació pública, laica, coeducativa, feminista, lliure de valors heteropatriarcals i imperialistes i que trenqui amb els rols i estereotips de gènere imposats des de l'etapa infantil. Volem ser formades en la diversitat, i construir les nostres identitats sexuals i de gènere sense pors ni complexos. Que totes les dones

tinguem espai tant les dones Trans, com CISGENERE . Que cap opció pugui ser rebutjada.

- 8) Posar en valor el protagonisme de les dones i de les seves lluites, així com mantenir el record de les que ja no hi són. Volem que les dones lluitadores dels nostres barris tinguin més presència als nostres carrers. Prou d'estar invisibilitzades als llibres i els relats de la història de la nostra ciutat!
- 9) Que l'estat desenvolupi polítiques reals i efectives contra la violència masclista i homofòbica i no meres declaracions d'intencions. Volem ser lliures i no valentes. Estem fartes de no poder caminar amb seguretat pel fet de ser dones. La nit també és nostra i volem poder gaudir-la sense por i sense el risc de ser agredides, assetjades i violades. Estem fartes de les "Manades" i que inclouen els jutges, que enlloc de defensar-nos, amparin els agressors i culpabilitzen les víctimes. No en volem ni una menys!!

La sororitat és la nostra força, la xarxa que ens uneix i ens permet continuar avançant i aconseguint igualtat de drets i condicions de vida.

ENS VOLEM LLIURES, ENS VOLEM VIVES, FEMINISTES, COMBATIVES I REBELS!